

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoE/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216221609
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4216221609.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti povinnej: T. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y., Z. XXX/XX, o vymoženie sumy 565,55 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 5Er/1577/2016-20 z 21. augusta 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Povinnej voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ a ako exekučný súd v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31. 03. 2017, ďalej len „Exekučný poriadok“) uznesením č. k. 5Er/1577/2016-20 z 21. augusta 2018, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (EX 19489/16).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 41 ods. 2 písm. d/, § 44 ods. 2, 3, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení neskorších predpisov, § 39, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“).

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že oprávnený sa zápisnicou spísanou u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., dňa 24. 11. 2016 domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnej vo výške 565,55 eura s príslušenstvom, trov rozhodcovského konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 08611/15 z 16. 03. 2016 vydaného rozhodcom Mgr. O. C., LL.M. Súdny exekútor dňa 20. 12. 2016 doručil na Okresný súd Komárno žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s prílohami.

4. Oprávnený reagujúc na výzvu doručil exekučnému súdu zmluvu o poskytnutí flexipôžičky z 15. 05. 2006 uzavretú medzi právnym predchodcom oprávneného (t. j. Všeobecná úverová banka, a.s.) a povinnou, dohodu o uznaní záväzku z 01. 02. 2013, všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, zmluvu o postúpení pohľadávok

uzavretú medzi Všeobecná úverová banka, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., z 08. 12. 2011, ako aj rozhodcovskú zmluvu z 01. 02. 2013 uzavretú medzi oprávneným a povinnou.

5. Exekučný súd skúmal zmluvu o poskytnutí flexipôžičky z 15. 05. 2006, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. (predchodcom oprávneného) a povinnou, dohodu o uznaní záväzku z 01. 02. 2013 uzavretú medzi oprávneným a povinnou, ako aj rozhodcovskú zmluvu z 01. 02. 2013 uzavretú medzi oprávneným a povinnou. V rámci predmetnej rozhodcovskej zmluvy sa zmluvné strany v článku 3 dohodli, že: „3.1. Všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzatvorenej pod zhodným číslom spisu (ACC) ako je uvedené v záhlaví tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných pravidiel Stáleho rozhodcovského súdu; b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). V článku 3 bod 2 sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 3.1 tohto článku zmluvy na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacu podmienku tejto Rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto Rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu...“

6. Záväzkový vzťah medzi oprávneným a povinnou posúdil ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý je potrebné posudzovať v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

7. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej zmluvy považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Oprávnený si tak v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Z celkového formátu rozhodcovskej zmluvy (vo forme tlačiva) vyplýva, že ide o rovnaký typ zmluvy, aký veriteľ používal pri poskytovaní úverov fyzickým osobám. Rozhodcovská zmluva bola veriteľom vopred pripravená pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Rozhodcovská zmluva uzavretá medzi oprávneným a povinnou je typizovaná, štandardnou zmluvou, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah nemá možnosť meniť. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy je, že povinná (t. j. spotrebiteľ) v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú zmluvu preto súd vyhodnotil ako nekalú.

8. Ak nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. S poukazom na uvedené skutočnosti súd zistil, že rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho alebo z hľadiska materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. S poukazom na uvedené skutočnosti, keďže nie je splnená jedna z podmienok podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku,

a to vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

9. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že v posledných rokoch právny poriadok SR v oblasti spotrebiteľského rozhodcovského konania prešiel zásadnými zmenami vyžadovanými právom Európskej únie. Taktiež prišlo k novele Občianskeho zákonníka účinnnej od 01. 01. 2008. Výsledkom procesu úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania je zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“) ako samostatný predpis. Oprávnený poznamenal, že sa všetkým legislatívnym zmenám podrobil a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinnou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. V tomto smere poukázal na § 3 ods. 1, 2, 5 a 6 ZoRK. Ďalej namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje zdôvodnenie, prečo dojednanie obsahu rozhodcovskej zmluvy vopred na predtlačenom formulári je pre súd neprijateľné. Záver súdu považoval za absurdný. Povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne. Na podporu správnosti svojich argumentov poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Oprávnený poukázal na to, že zmluva, na základe ktorej boli povinnej poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 15. 05. 2006, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 01. 02. 2013, teda viac ako po šiestich rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov.

10. Povinná mala možnosť nielen rozhodcovskú zmluvu nepodpísať, ale v zmysle bodu 3.3 mal možnosť od tejto zmluvy aj odstúpiť. Súd prvej inštancie teda formuloval svoju argumentáciu tak, aby vyňal spotrebiteľa spod pôsobnosti rozhodcovského rozsudku. Odvolateľ konštatoval, že vzhľadom k tomu, že Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa ZSRK nebol považovaný za exekučný titul, na podklade ktorého je možné vykonať exekúciu. Povinná k podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy nebola žiadnym spôsobom nútená. Jej rozsah a text nie je rozsiahly, ani tak zložitý, aby jej obsahu nemohla porozumieť. Rozhodcovská zmluva je formulovaná alternatívne, teda dáva zmluvným stranám na výber, na ktorý rozhodcovský, resp. všeobecný súd sa v prípade sporu obráti. Možnosť výberu má nielen dodávateľ, ale aj spotrebiteľ. Úvaha súdu o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy v predloženej znení je absurdná. Takýmto výkladom by nebolo možné uzatvoriť žiadnu rozhodcovskú zmluvu, ktorá by mohla založiť právomoc rozhodcovského súdu, pretože, ak by podal žalobu dodávateľ, spotrebiteľ by bol podľa názoru súdu neprijateľne nútený podrobiť sa tomuto konaniu.

11. Poukazujúc na uvedené je zrejmé, že splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, a preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, pretože v predmetnom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení ZSRK. Postupom exekučného súdu bolo oprávnenému znemožnené efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu a zároveň takýto postup môže založiť zodpovednosť štátu za škodu. Záverom uviedol, že aj napriek rozsiahlej argumentácii exekučného súdu, jeho rozhodnutie je nepresvedčivé a bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii relevantných ustanovení právnych predpisov na konkrétny právny vzťah, ktorý by mal oporu v skutkovom stave vyplývajúcom zo súdneho spisu.

12. Povinná sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadrila.

13. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Exekučné konanie sa začalo spísaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice zo dňa 24. 11. 2016 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom

Exekútorského úradu: Záhradnícka 60, Bratislava v neprospech povinnej o vymozenie pohľadávky vo výške 565,55 eura s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2, sp. zn. SRSAspA 08611/15 z 16. marca 2016, právoplatný dňa 27. 10. 2016. Exekučným titulom bola povinná (žalovanej) uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) sumu 565,55 eura, úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 460,29 eura od 09. 12. 2011 do zaplatenia, náklady inkasného konania vo výške 149,30 eura a náhradu trov rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 42,89 eura a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 111,78 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

15. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, Ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

18. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRSK“), v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona možno rozhodovať len spotrebiteľské spory, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovaní, 1) vrátane sporov o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je; naliehavý právny záujem na určení podľa tohto zákona má len spotrebiteľ.

19. Podľa § 73 ods. 1 ZoRSK, ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

20. Podľa § 73 ods. 3 ZoRSK, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

21. Podľa § 73 ods. 4 ZoRSK, na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 môže spor spĺňajúci podmienky podľa tohto zákona po 1. januári 2015 rozhodovať len rozhodca v konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorí spĺňajú podmienky podľa tohto zákona.

22. Podľa § 44 ods. 2 EP, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

23. Podľa § 44 ods. 3 EP, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať

spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu⁴ a) či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

24. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a následne vec správne právne posúdil, a preto potvrdzuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

25. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že predmetné exekučné konanie začalo dňa 24. 11. 2016, teda v deň, kedy bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým a ktorým sa oprávnený domáha vykonania exekúcie voči povinnej na sumu 565,55 eura. Podkladom na vykonanie exekúcie je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, v rozhodcovskom konaní ustanoveným rozhodcom Mgr. O. C., LL.M, sp. zn. SRSAspA 08611/15 z 16. marca 2016. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že predmetnú vec rozhodol spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý je zapísaný v zozname Ministerstva spravodlivosti medzi stálymi rozhodcovskými súdmi oprávnenými rozhodovať spotrebiteľské spory.

26. Ďalej konštatuje, že súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak je exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. V rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. 10. 2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011 a zo dňa 18. 01. 2012 sp. zn. 6Cdo/143/2011 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí ako exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd.

27. Exekučný poriadok pre začatie exekúcie, ako aj na jej ďalší priebeh, vyžaduje splnenie zákonom stanovených podmienok, ktoré sú procesného a hmotnoprávneho charakteru. K procesným podmienkam exekúcie patria spôsobilosť účastníkov, právomoc a príslušnosť súdu, ako i spôsobilý návrh a listina, o ktorej oprávnený tvrdí, že je vykonateľným exekučným titulom. Všetky ostatné predpoklady exekúcie sú predpokladmi hmotnoprávnymi, ktorých nedostatok síce nebráni začatiu a pokračovaniu exekučného konania, ale bráni prípustnosti samotnej exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že jedným z predpokladov na vedenie exekúcie voči povinnej je exekučný titul, ktorým môže byť rozhodnutie súdu alebo rozhodnutie iných orgánov, prípadne iná verejná listina. Exekučným titulom je pritom také rozhodnutie, ktoré je vykonateľné a ktoré ukladá povinnej určitú povinnosť, pričom musí spĺňať tak formálne, ako aj materiálne predpoklady vykonateľnosti. Formálna vykonateľnosť je splnená dodržaním zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, o uplynutí lehoty na plnenie a o podaní riadneho opravného prostriedku. Materiálne predpoklady vykonateľnosti exekučného titulu sú, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, či nejde o rozhodnutie voči neexistujúcemu subjektu, či sú označení natoľko presne, že nemožno mať neodstrániteľnú pochybnosť, o koho sa jedná a či ide o plnenie, ktorého vymoženie zákon predpokladá.

28. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že je primárne potrebné preskúmať súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi a či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory a či rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti osobitného predpisu a či je vykonateľné v zmysle § 44 ods. 3 EP. Exekučný súd síce zistil, že predmetnú vec rozhodol rozhodcovský súd evidovaný v Zozname stálych rozhodcovských súdov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, avšak správne dospel k záveru, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v Rozhodcovskej zmluve nebola uzavretá platne, pretože nebola individuálne dohodnutá, v dôsledku čoho nemohla byť, a teda ani nebola založená právomoc Stáleho

rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž. V danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej doložky považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva vo forme rozhodcovskej doložky spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa (oprávneného). Spotrebiteľovi je v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Vznik rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky) vždy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Odvolací súd uvádza, že akákoľvek rozhodcovská doložka bez ohľadu na jej formu a znenie obsiahnutá v zmluve uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ako aj v samotnej rozhodcovskej zmluve, je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Takáto rozhodcovská doložka je preto podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

29. Podľa názoru odvolacieho súdu si povinná ako spotrebiteľ rozhodcovskú doložku obsiahnutú v rozhodcovskej zmluve osobitne nevyjedнала a nemala možnosť ovplyvniť jej ustanovenia. Mala možnosť zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným zmluvným dojednaniam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý. To je pravdepodobne aj najčastejšia situácia, pretože dodávateľ sa snaží získať exekučný titul. Odvolaciemu súdu je aj z jeho rozhodovacej činnosti známe, že oprávnený uzatvára s druhou zmluvnou stranou typizované (formulárová, typová, tiež adhézna) zmluvy. Preto bolo treba dospieť k tomu záveru, že v rozhodcovskom konaní nebola zabezpečená spravodlivá ochrana práv spotrebiteľa. Tento záver treba prijať bez ohľadu na to, že oprávnený rozhodcovskou zmluvou iba alternatívne dojednal konanie pred rozhodcovským súdom. V danom prípade to bol práve oprávnený, ktorý takto formulované dojednanie aplikoval a obrátil sa na rozhodcovský súd, ktorého rozhodnutie je v tejto veci exekučným titulom, pričom práve túto možnosť oprávneného treba posúdiť z vyššie uvedených hľadísk. Iba skutočnosť, že v zmysle bodu 3.1 rozhodcovskej zmluvy sa účastníci zmluvy mohli obrátiť aj na všeobecný súd, nemá za následok platnosť celej rozhodcovskej doložky, pretože podstatným je to, že zmluva, ktorú povinná podpísala, t. j. Zmluva o poskytnutí flexipôžičky rovnako aj rozhodcovská zmluva podpísaná povinnou je adhéznou zmluvou. Povinná nemala možnosť jej obsah meniť, a tak nemala ani možnosť nepodpísať rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej rozhodcovské konanie aj prebehlo. V tomto smere odvolací súd zdôrazňuje, že na takto dojednanú rozhodcovskú zmluvu nemožno nazerať ako na individuálne dojednanú. Zároveň nie je zanedbateľné, že spotrebiteľ, ktorý má záujem získať peňažné prostriedky je vo finančnej tiesni a pri podpise rozhodcovskej zmluvy sa môže odôvodnene domnievať, že ak rozhodcovskú zmluvu nepodpíše, úver mu nebude poskytnutý. Odvolací súd zastáva názor, že rozhodcovská zmluva bola spotrebiteľovi predložená na podpis práve v čase jeho zníženej bdelosti, kedy si povinná nemohla dostatočne uvedomiť dôsledky svojho podpisu a prijatie podmienok rozhodcovskej zmluvy, kedy spotrebiteľ nie je schopný posúdiť následky dojednaní, s ktorými vyjadruje súhlas pri podpise rozhodcovskej zmluvy. Ohľadom možnosti alternatívne si vybrať medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, odvolací súd označuje túto možnosť za zjavne teoretickú, bez možnosti praktického využitia spotrebiteľom.

30. Odvolací súd teda zhodne so súdom prvej inštancie má za preukázané, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, lebo zaväzuje povinnú na plnenia, ktoré sú právne nedovolené a v rozpore s dobrými mravmi, preto v ďalšom odkazuje na dôvody uvedené súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí ako na svoje vlastné a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie.

31. Na zdôraznenie správnosti uvádza, že dojednanie ohľadom rozhodcovskej doložky vyplývajúce z bodu 3.1. Rozhodcovskej zmluvy, vyznievajú jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže povinná toto dojednanie pri uzatváraní zmluvy nijakým spôsobom ovplyvniť nemohla. Následne súd zdôrazňuje aj mimoriadnu dôležitosť rozhodcovskej doložky, keďže v prípade spornosti nároku, napríklad neplnenia dlžníkom na základe uzatvorenej zmluvy, dochádza prakticky automaticky k podávaniu návrhov zo strany dodávateľov na rozhodcovský súd ako tomu bolo i v tomto prípade.

32. Odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností zhodne ako súd prvej inštancie prijal záver, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, keďže celý postup od rozhodcovskej zmluvy až po rozhodcovský rozsudok je prejavom zneužitia práv dodávateľa, ktorý si vlastne takýmto postupom

zaobstaral ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zo zmluvy. Odvolací súd výkon práv oprávneného - dodávateľa podľa predmetnej rozhodcovskej zmluvy považuje za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, v dôsledku čoho bolo dôvodné zamietnuť žiadosť súdneho exekútora už v štádiu rozhodovania exekučného súdu o tejto žiadosti na vykonanie exekúcie, pretože súdny exekútor žiadal vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ani nemal byť vydaný, pričom rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania. Súd prvej inštancie preto správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako celok.

33. V súvislosti s argumentáciou oprávneného, že k podpisu spornej rozhodcovskej zmluvy prišlo až o 6 rokov neskôr ako bola podpísaná predmetná Zmluva, odvolací súd poznamenáva, že rozhodujúca je skutočnosť, že Rozhodcovská zmluva bola podpísaná v rovnaký deň, ako Dohoda o uznaní záväzku, t. j. dňa 01. 02. 2013, od ktorej ďalej oprávnený odvodzuje svoj nárok voči povinnej. Uvedená dohoda je tlačivo, ktoré obsahuje uznanie záväzku, čo je nejasné a súd to považoval za zavádzajúce a nezrozumiteľné pre spotrebiteľa a podpísaním takéhoto tlačiva si zhoršuje spotrebiteľ svoje postavenie a uzatvorenie takejto dohody privodí spotrebiteľovi značnú ujmu. Text uznania záväzku a údaje, ktoré sú uvádzané v dohode už boli vopred pripravené, napísané a oprávnenému išlo predovšetkým o to, aby povinná podpísala uznanie záväzku. Text Dohody o uznaní záväzku oprávnený ako veriteľ vopred pripravil pre povinnú ako dlžníka a povinná nemala žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi, keď neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti. Oprávneným boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku. Samotné umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu a o vedomosti jeho následkov v článku 2 Dohody svedčí tomu, že zo strany oprávneného došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k povinnej ako spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno očakávať od dodávateľa, pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúc čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Ustanovenia na ochranu spotrebiteľa je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní takejto dohody došlo k nekalej obchodnej praxi, keď nebola zo strany oprávneného riadna odborná starostlivosť a došlo k narušeniu ekonomického správania spotrebiteľa.

34. Taktiež odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ ide o argumentáciu oprávneného, že povinná mohla od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť (čl. 3, bod 3.3 rozhodcovskej zmluvy), avšak tak neurobila, tak súd v tomto smere poznamenáva, že od Zmluvy možno odstúpiť len v prípade, ak je platná. Od absolútne neplatnej Zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je Zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy.

35. Záverom odvolací súd zdôraznil, že dojednanie rozhodcovskej doložky v rozhodcovskej zmluve je v danej veci treba považovať za neplatné dojednanie, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími odvolacími dôvodmi oprávneného uvedenými v podanom odvolaní, pretože s poukazom na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva pri odôvodnení súdneho rozhodnutia sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (viď uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo 216/2012 a nález Ústavného súdu SR III. ÚS 119/03-30).

36. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, v dôsledku čoho súd následne správne právne vec posúdil keď zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd potvrdzuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

37. Odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 tak, že v tomto štádiu konania procesne úspešnej povinnej voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnila.

38. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).